

In de Raad was men zich dus bewust van het belang van het genomen besluit. Maar de vraag blijft waarom de tweede versie van het 'Waterproject' in 1854 met algemene stemmen werd aangenomen, terwijl een eerste versie van het project in 1842 in feite al sneuvelde binnen de met het project belaste raadscommissie. Ook in de jaren na 1842 besloten B. en W. noch Raad tot ingrijpende maatregelen ter verbetering van de wateren van de binnen- en de polderstad. Pas met het Raadsbesluit van 1852, om op de begroting voor 1853 enige gelden voor de verbetering van de wateren in de polder Rubroek te reserveren, lijkt een ontwikkeling in gang gezet die uiteindelijk tot het Raadsbesluit van 1854 leidde. Dat er in 1854 wèl tot de uitvoering van het 'Waterproject' werd besloten, moet niet alleen worden verklaard vanuit de cholera-epidemie van 1853-1854⁸³). Het besluit kan eveneens in verband worden gebracht met de grotere verantwoordelijkheid ten opzichte van de openbare gezondheid en met de ruimere juridische middelen die de gemeenten in 1851, met de invoering van de Gemeentewet (en de Onteigeningswet), van Rijkswegen kregen toebedeeld. Ook de verspreiding die het hygiënistisch gedachtengoed - de 'openbare gezondheidsleer' - rond 1854 in Rotterdam gevonden had zal op de veranderde houding van invloed zijn geweest⁸⁴). Daarbij moet nogmaals worden opgemerkt, dat de raadscommissie die in 1853-1854 met de verbetering van de wateren in de binnen- en de polderstad was belast de politieke haalbaarheid daarvan vermoedelijk aanmerkelijk heeft vergroot door bij de ontwikkeling van de tweede versie van het 'Waterproject' voor een beperktere opzet te kiezen.

Nadat het 'Waterproject' door de Raad was aangenomen, werd het in 1855 nog aan het oordeel van een tweetal externe deskundigen onderworpen, de heren F.W. Conrad en D.J. Storm Buysing, Hoofd-Ingenieurs van de Waterstaat⁸⁵). Deze konden zich in grote lijnen met het voorgedragen project verenigen. Wel uitten zij op onderdelen pittige kritiek. Zo plaatsten zij vraagtekens bij de werking van de voorgestelde waterverversing in het af te scheiden deel van de polder Rubroek⁸⁶). Voorts stelden beide Hoofd-Ingenieurs voor om de capaciteit van de stoomgemalen te vergroten tot 15 à 20 pk⁸⁷).

Na beschouwing van deze kritiek door de met het 'Waterproject' belaste raadscommissie werd besloten met de uitvoering van het project voort te gaan. Op 18 september 1856 werd bij Konink-